

PMU

SOMMAR 2026
En tidning från bistånds-
organisationen PMU

STOPP! Inget mer våld

Bakom ropet finns en verklighet där var tredje kvinna utsätts. Tillsammans förebygger vi våld, stöttar utsatta och förändrar normer.

Överlevde – nu stärker Noella andra, sid 7 • Så kan man förhindra kvinnovåldet, sid 10
Ukraina: Fem kvinnor möter kriget med medmänsklighet, sid 12

Bakom tårarna – styrkan

olika intervjuer genom åren har jag mött kvinnor som utsatts för grovt våld. En sådan intervju lämnar en inte oberörd. Men det är inte främst tragedin som stannar kvar. Ärren finns kvar, men det är styrkan bakom de tårfyllda ögonen jag minns starkast – styrkan hos kvinnor som rest sig efter våldet.

Våld mot kvinnor är en av vår tids mest utbredda kränkningar. Det sker i fredstid – och förvärras ofta vid krig och konflikter. Våldet finns i hemmet, i nära relationer och i samhällen världen över. Trots det förblir mycket dolt.

Samtidigt finns det hopp. Runt om i världen arbetar människor varje dag för att förändra normer, stärka kvinnors rättigheter och skapa tryggare liv. Genom våra samarbetspartners möter PMU kvinnor som vägrar tystna – och som tillsammans med andra driver förändring.

I det här numret lyfter vi deras berättelser, synliggör strukturer bakom våldet och visar på vägar framåt.

För förändring är möjlig – och börjar med att vi ser, lyssnar och agerar.

Linnéa Jimenez, redaktör
redaktion@pmu.se

Varför engagerar du dig för PMU?

Hej Lena och Tommy Larsson från Boden. Hur engagerar ni er för PMU?

L: – Vi är båda volontärer på PMU Second Hand. Jag hjälper till att hänga ut de kläder som personalen har prismärkt och städar upp och gör snyggt. Jag är också butiksvärd och hjälper och möter kunder.

För makarna Lena och Tommy skapar volontärbetet i butiken mervärde i vardagen.

FOTO: RUTH OEDERLUND/PMU SECOND HAND

T: – Jag håller till på sport och fritid. Jag är här så ofta det går. Jag får laga mycket cyklar och även möbler. I fiol lagade jag 27 cyklar och alla blev sålda så jag tror nog jag gjort ett bra jobb.

Vad motiverar ert engagemang?

L: – Det är kul att även som pensionär ha kollegor och arbetskompisar – att man får vara med i ett lag. Sen tycker jag idén med återbruk är bra och klok. Och sedan är det för det internationella arbetet – världen ser fruktansvärd ut nu, men kan man dra sitt strå till stacken för att hjälpa andra så vill jag göra det.

T: – Jag var med från början när butiken startade upp. Jag känner att jag gör något nyttigt i Guds verk. Jag blir stimulerad av att träffa folk och när de känner igen mig från tidigare och frågar hur jag hamnade här får jag vara ett vittnesbörd, tala om att jag blev kristen, att jag tillhör pingstkyrkan och att jag känner att jag gör något vettigt.

Siffror som visar på förändring:

I de områden i Burundi där PMU:s partner under lång tid arbetat för att främja mödravård ligger antalet förlossningar som sker i hemmen nu på bara 0,5 procent. Det kan jämföras med 23 procent på nationell nivå.

Mc-ambulanser tar sig fram i svår terräng och hjälper mammor snabbt till sjukvård.

FOTO: LARS KLINGSBO/PMU

FOTO: MALIN CANSLÄTT/PMU

SUP-äventyr ska ge fler tillgång till rent vatten

Johanna och hennes söner David och Jacob har antagit en ovanlig familjeutmaning – att paddla SUP över Ålands hav. Men målet är större än själva äventyret. Genom utmaningen vill de uppmärksamma den globala vattenkrisen och samla in pengar till PMU:s arbete för rent vatten, genom bland annat brunnsborrning, dammar, hållbara vattensystem samt vattenfilter.

– För oss är vatten en självklarhet, men för miljontals människor handlar det om överlevnad varje dag, säger Johanna. Följ dem på Instagram @sup.overalandshav.

Vill du också göra skillnad? Kanske fyller du år, vill anordna en loppis eller har en egen insamlingsidé? Starta din insamling hos PMU och engagera fler.

Starta din egna insamling här!

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens Utvecklingssamarbete som är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorganisation.

Ansvarig utgivare: Johanna Litsgård Lebourne
Redaktör: Linnéa Jimenez

Omslag: Henry Mutavi, FPFK
Produktion: PW Design
Tryck: Stibo Complete
Upplaga: 38 728 exemplar
E-post: redaktion@pmu.se
Telefon: 08-6089600
PMU arbetar tillsammans med församlingar och

samarbetspartner i 84 insatser i 26 länder
Läs mer på PMU:s hemsida och följ oss i sociala medier: www.pmu.se

f PMU i pmu_sverige v PMU Interlife - official b pmutverige in PMU Interlife

Du kan också prenumerera på PMU:s nyhetsbrev.

Anmäl dig här!

Tillsammans vill vi sätta **STOPP** för våld mot kvinnor

Våld mot kvinnor är ett av världens mest utbredda och samtidigt mest normaliserade människorättsbrott. Det tar sig olika uttryck beroende på plats och sammanhang, men har gemensamma rötter i ojämlikhet, makt och djupt rotade könsnormer.

Kvinnor och flickor utsätts för våld i nära relationer genom skadliga traditioner och i samhällen präglade av fattigdom och marginalisering. När samhällsstrukturer försvagas – till exempel vid kriser och

konflikter – ökar utsattheten ytterligare. Våld föder våld, och alltför ofta blir kvinnor och flickor de som bär konsekvenserna.

Här kan kyrkan spela en viktig roll: genom att förebygga våld, stötta utsatta kvinnor och flickor och bidra till att förändra de normer och strukturer som tillåter våldet att fortsätta. Tillsammans med våra lokala partner arbetar PMU för att sätta stopp för våld mot kvinnor – i vardagen, i kris och i konflikt.

840 miljoner kvinnor

Uppskattningsvis 840 miljoner kvinnor – nästan var tredje – har utsatts för fysiskt och/eller sexuellt våld minst en gång i livet. Denna siffra, som inte inkluderar sexuella trakasserier, har i stort sett varit oförändrad under de senaste två decennierna. Även om våld drabbar kvinnor överallt finns det skillnader mellan regioner och länder. Kvinnor i låginkomstländer samt i konflikt- och klimatutsatta miljöer hör till dem som drabbas allra hårdast.

KÄLLA: UN WOMEN

När kriget flyttar in i hemmen

Kriget i Ukraina förs inte bara vid fronten. När män återvänder hem med trauma och skador ökar våldet även bakom stängda dörrar.

PMU I SAMARBETE MED SVENSKA FÖRSAMLINGAR

Det är lunchtid i västra Ukraina när vi åker in med bilen i staden Boryslav. På vägen hit har vi passerat skyltar uppsatta på män som stupat i kriget från just den byn vi passerar och åkt över broar där soldater vaktar. Så här ser kriget ut i västra delen av Ukraina just nu. Den del som inte har en front.

I städer som Boryslav fortsätter livet – barn går till skolan, människor handlar mat, kyrkklockor ringer. Men bakom många stängda dörrar pågår en helt annan verklighet. Bara från den här staden är det flera tusen som kallats in. Några kommer aldrig tillbaka, några gör det, men då med sår i både kropp och själ.

– Plötsligt har dynamiken i familjen förändrats. Kvinnorna har varit hemma ensamma i flera år med barnen och tagit hand om familjen, männen har stridit vid fronten och kommer nu hem med skador som gör att de blir beroende på ett nytt sätt. Många kan inte hantera det, säger diakonen Marteklias Yurii, i New Life Church i Boryslav.

Marteklias Yurii.

ENLIGT UN WOMEN (FN:s jämställdhetsorgan) har könsbaserat våld, som redan var högt före kriget, ökat med 36 procent sedan 2022 i Ukraina. Stress, trauma och ekonomisk osäkerhet pressar familjer till bristningsgränsen. Samtidigt har flyglarm och utgångsförbud gjort att kvinnor i destruktiva relationer tvingas tillbringa mer tid med sina förövare. I kyrkan möter man konsekvenserna varje vecka.

Det är inte ovanligt att veteraner tar till en form av självmedicinering i form av alkohol och droger vilket i sin tur leder till att våldet i hemmen ökar. Kyrkan i Boryslav har blivit en plats där människor vågar berätta. Här delas mat ut till familjer som förlorat sin inkomst, men också något annat – tid, lyssnande och trygghet.

Några dagar tidigare möter vi Anastasiia Borysiuk, 27 år, som bor i Lviv med dottern Sofia, 5 år. Anastasiias make är vid fronten som drönarpilot. Hon berättar om hur hon bara grät i början när han var borta och till slut fick gå till en psykolog för

5-åriga Sofia drömmer och tecknar en lycklig familj – där även pappa är hemma.

att prata om situationen, nu äter hon medicin mot depression. De långa perioderna isär är utmanande berättar hon. Livet som äkta par, fast isär.

– Han vill inte prata så mycket om militärlivet när han kommer hem, jag tror han vill skydda mig. Och precis när man vant sig vid att han är hemma ska han åka igen. Vår dotter klänger hela tiden på honom när han är här, berättar hon och sänker rösten. Det är konstigt också, jag gråter ofta men Sofia har bara gråtit en gång sedan han blev inkallad.

Hon berättar också om när de möter andra familjer på gatan och Sofia reagerar på att de verkar så lyckliga. Dottern sitter ofta vid ritbordet och då ritar hon sitt favoritmotiv, en familj, deras.

RAPPORTER VISAR ATT kriget inte bara förstärker redan existerande våld, utan också skapar nya risker. Trångboddhet bland internflyktingar, arbetslöshet och en ständig oro för de vid fronten eller de som riskerar att kallas in. Strömavbrott och attacker mot energiinfrastruktur gör dessutom vägar, skyddsrum och kollektivtrafik farligare – särskilt för kvinnor. Mitt i detta försöker kyrkan vara en motkraft.

– En man kom hem skadad och var helt förändrad, han började dricka och begick övergrepp. Han sa hela tiden att livet var orättvist. De var tvungna att skilja sig, säger Marteklias Yurii.

– Därför har vi planer på en kursgård för familjer med veteraner. Ett ställe där de kan få hjälp av både läkare och psykologer. Men än så länge är det bara på ritbordet.

I grannhuset till kyrkan ligger kyrkans behandlingshem där kvinnor som råkat illa ut, själva börjat dricka för mycket eller blivit änkor får bo. Huset sjuder av liv och barn leker i gungorna utanför. Vi träffar Olga Kreminj, 45 år, som lever där med sin nioåriga son Maksim.

– Här har vi hittad en fristad till staten betalar ut pengarna vi får efter min makes död. Jag kan jobba i bageriet bredvid och min son har lekkamrater, berättar hon med tårar i ögonen.

När jag frågar vad kyrkans arbete betyder svarar hon snabbt.

– Allt.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Noellas historia: Från överlevare till utbildare

Noellas liv har präglats av extremt våld, men det är inte det som definierar henne i dag. Med stöd från PMU:s partner fick hon tillgång till vård, utbildning och en möjlighet att försörja sig själv. I dag arbetar hon med att stärka och utbilda andra kvinnor som, liksom hon, överlevt sexuellt våld.

PMU I SAMARBETE MED EU

År 1997 mördades Noellas man och tre av hennes barn när en paramilitär milisgrupp attackerade orten Kasika. Massakern krävde omkring 600 människors liv. Efteråt levde Noella ensam kvar och försörjde sina tre överlevande barn genom jordbruk.

Sex år senare drabbades hon igen.

– När jag arbetade på min åker blev jag bortförd av bevapnade män och våldtagen i skogen av flera män. Jag minns de första, sedan förlorade jag medvetandet, berättar Noella.

HON VAKNADE TRE dagar senare på sjukhus och remitterades vidare till Panzisyjukhuset, där hon behandlades av doktor Denis Mukwege. Noella fick vård för sina skador, psykologiskt stöd samt hjälp med mat och kläder. Våldtäkterna orsakade fistel och hon smittades med hiv. Trots sin skam möttes hon av respekt och omsorg.

– Jag var mycket rädd för män efteråt, men genom samta-

len kunde jag börja tala om det som hänt, släppa smärtan och återfå förtroende, säger hon.

På transitboendet Dorcas, som stöds av PMU:s partner Panzi Foundation, fick Noella skydd och rehabilitering. Hon fick sedan hjälp att hyra en bostad och möjlighet att återförenas med sina barn. Noella deltog i yrkesutbildningar inom bland annat stickning, tvåtillverkning och bakning.

– Jag klarade alla utbildningar och fick certifikat, säger hon stolt.

GENOM ETT MIKROLÅN startade Noella en egen verksamhet och byggde successivt upp en egen försörjning med försäljning av tråkol och sedan reservdelar till fordon. När Dorcas senare sökte personal anställdes hon som utbildare. I dag lär hon andra kvinnor stickning och tvåtillverkning – och delar sin berättelse.

– Jag är särskilt glad över att kunna stötta och stärka andra kvinnliga överlevare som har genomlevt lidanden liknande mina. Jag ger råd och förklarar att trots fistel och hiv lever jag i dag ett värdigt och stabilt liv eftersom jag följer min behandling noggrant.

Att stötta andra har blivit en fortsättning på Noellas egen läkning.

– Jag ser mig inte längre bara som ett offer, utan som en kvinna som kan förändra andras liv.

LINNÉA JIMENEZ

”Att utbilda andra överlevare är för mig en fortsättning på min egen läkningsprocess. Att hjälpa andra ger mening åt det jag har varit med om”, säger Noella som undervisar i tvåtillverkning på transitboendet Dorcas.

FOTO: PPFK

Maambo (i blå tröja) räddades från att bli bortgift och fick i stället börja studera. När coronapandemin stängde skolan fick Maambo tillfälligt bo hos en trygg familj som kunde stötta henne med fortsatta studier.

Maambo räddades från tvångsäktenskap

När Maambo räddades från ett planerat tvångsäktenskap förändrades allt. Från ett liv präglad av hårt arbete och begränsade livsval går hon nu i skolan och känner hopp för framtiden.

PMU I SAMARBETE MED BOTKYRKA PINGST

– Jag hade alltid drömt om att gå i skolan, men fick höra att det var meningslöst för en flicka, säger Maambo.

Hennes barndom präglades av tidiga morgnar med boskapsskötsel, långa dagar i stekande sol och timmar av matlagning över öppen eld. Maambo hade aldrig satt sin fot i ett klassrum – hennes

fars övertygelse var att utbildning för flickor var bortkastad.

Allt ändrades den dag då personal från PMU:s partner PPFK kom till hennes by. PPFK (Free Pentecost Fellowship in Kenya) kämpar mot könsstymning som många flickor i Maambos by utsätts för innan de anses kunna gifta sig. Även Maambo hade blivit könsstymnad och nu planerade hennes far att hon skulle giftas bort med en man hon knappt kände.

MEN MAAMBO VILLE inte gifta sig. I sin desperation såg hon därför till att få chans att berätta sin historia för projektpersonalen som hon visste hade hjälpt andra unga flickor i liknande situation.

– De såg mig, de trodde på mig. Det blev min räddning, berättar Maambo.

PPFK:s team och områdets bychef konfronterade hennes far och lyckades stoppa äktenskapet.

Med villkoret om att han inte längre skulle behöva försörja henne gav han till slut sitt motvilliga godkännande till att hon skulle få gå i skolan.

MAAMBO PLACERADES i en internatskola och tog igen flera års missad skolgång på rekordtid. Under coronapandemin stängde skolan ned men hon fick bo hemma hos en av programmens kvinnliga medarbetare, som blev Maambos mentor och trygghet.

Med stöd och intensiva studier kunde Maambo hoppa över flera klasser och nådde årskurs åtta på bara två år.

– Matematik är mitt språk – jag förstår dess logik. Jag drömmer om att bli matematiklärare, berättar Maambo som i dag är 19 år.

Maambos far, som tidigare motsatt sig utbildning, är nu stolt över henne – och hennes yngre systrar tilläts också gå i skolan. Hennes syster Pilanoi blev heller aldrig utsatt för könsstymning. För Maambo betyder stödet inte bara en räddning – utan slutet av flera generationer av tvångsäktenskap och våld och början på en framtid hon själv får forma.

LINNÉA JIMENEZ

Kvinnor som gör skillnad för kvinnor

I miljöer präglade av konflikt, tystnad och skadliga traditioner är våld mot kvinnor ofta både normaliserat och osynliggjort. Men förändring blir möjlig när kvinnor själva får kunskap, verktyg och utrymme att agera.

Fetiya gav inte upp kampen – förövaren som våldtagit en flicka skulle straffas.

PMU I SAMARBETE MED SVENSKA AMBASSADEN I ETIOPIEN

I East Meskan och Mareko i centrala Etiopien har flickor i generationer kidnappats för att tvingas in i äktenskap – något som länge rättfärdigats som tradition. Kidnappningarna åtföljdes av en påtvingad försoningsritual där den som vägrar acceptera kidnapparnas försoningsgåvor skulle få en förbannelse och bli socialt utstött.

Men den här traditionen var något som Medina Ergosha vägrade att acceptera. Genom PMU:s partner YBCEDO fick Medina utbildning i fredsbyggande, trauma, jämställdhet och kvinnors roll i konfliktlösning. Den kunskapen blev avgörande. Medina började organisera och mobilisera kvinnor för att säga ifrån mot bortföranden, övergrepp och påtvingade äktenskap – handlingar som tidigare mötts av tystnad och socialt tryck.

SOM KVINNA I OCH NÄRA det lokala beslutsfattandet använde hon sin röst strategiskt. Resultatet blev historiskt: ett lokalt regelverk antogs som förbjuder skadliga sedvänjor. Lagen straffar inte bara förövaren utan också dem som möjliggör

FOTO: HENOK DERBA

Medina använder sin position för att lyfta kvinnors röster och pressa lokala myndigheter att agera där tystnad tidigare rått.

våldet – äldre som sanktionerar bortföranden, personer som gömmer kidnappade flickor och vårdnadshavare som godkänner barnäktenskap.

Medinas insats visar hur kvinnor, när de får rätt kunskap och stöd, kan förändra både normer och lagar – och därmed skydda andra kvinnor och flickor från våld.

I WOLKITE I ETIOPIEN verkar Fetiya Sultan. Hon jobbar för staten i frågor om kvinnor och barn och samverkar med PMU:s partner ECFE. Även Fetiyas resa började på gräsrotsnivå när hon fick utbildning i fredsbyggande, trauma, påverkansarbete och rättvisa. Hon har mobiliserat hundratals kvinnor i sitt område till att bli aktiva freds- och förändringsaktörer. Men hennes kanske tydligaste insats mot våld mot kvinnor handlade om mod och uthållighet: när en 18-årig flicka utsatts för våldtäkt såg Fetiya personligen till att ärendet drevs hela vägen till domstol. Hon ordnade transport, polis eskort och stod emot försök att förminska brottet. Efter en lång process dömdes förövaren till 16 års fängelse. För flickan innebar det upprättelse – och för samhället ett tydligt budskap: våld mot kvinnor får konsekvenser.

LINNÉA JIMENEZ

Det svåraste: När våld normaliseras

Fyra frågor till Carolyne Kinyua, PMU:s nya jämställdhetsrådgivare och landrepresentant för Kenya.

1 Vilken utmaning i arbetet mot våld mot kvinnor är svårast att förändra?

– Den största utmaningen är när våld normaliseras genom kulturella normer som inte ifrågasätts. Det skapar en kultur av straffrihet, minskar viljan att anmäla övergrepp och gör rättighetskränkningar socialt accepterade. Att bryta detta mönster är särskilt svårt eftersom det kräver mer än lagändringar – det kräver en verklig förändring av kollektiva tankesätt och hur institutioner fungerar i praktiken.

2 Finns det något man alltid måste ha i åtanke när man arbetar med våld mot kvinnor?

– Ja. Våld drabbar kvinnor olika beroende på faktorer som ålder, etnicitet, funktionsnedsättning, socioekonomisk situation, sexuell läggning och migrationsstatus. Insatser måste därför vara individanpassade, bygga på aktivt lyssnande och sätta överlevarens rättigheter, säkerhet och värdighet i centrum. Det är avgörande att undvika återtraumatisering, säkerställa tillgång till grundläggande stöd som vård, psykosocialt och juridiskt stöd samt skyddat boende, och att inkludera kvinnor i beslutsprocesser på alla nivåer.

3 Varför ökar våld mot kvinnor i just konfliktzoner?

– Väpnade konflikter förvärrar redan existerande ojämlikheter. Sexuellt våld används ofta som ett strategiskt vapen för att förödmjuka ”fiendebefolkningar”, tvinga fram fördrivning och splittra samhällen. Krig förstärker också en kultur av militariserad maskulinitet som nedvärderar kvinnors rättigheter och belönar aggression, vilket kan leda till fler tvångsåktenskap och ökat våld i hemmen. När rättsstaten kollapsar kan även förövare agera utan att bli bestraffade.

När hälsovård, utbildning och rättsliga system bryter samman blir kvinnor – särskilt mödrar – ofta ensamförsörjare. Det kan tvinga kvinnor in i högriskmiljöer för att tillgodose familjens grundläggande behov som mat och vatten.

FOTO: ROBIN IBÁÑEZ/PMU

Carolyn arbetar för PMU baserad i Nairobi. Hon drivs av sin personliga tro och sin övertygelse om rättvisa, jämlikhet och mänsklig värdighet. Carolyns personliga erfarenheter och bakgrund av att leva och arbeta bland utsatta kvinnor motiverar henne att arbeta för en värld där kvinnor och män lever i fred, delar makt på lika villkor och har de möjligheter de behöver för att kunna utvecklas och blomstra.

4 Hur kan våld mot kvinnor förebyggas i både konfliktzoner och i sammanhang där våldet är kopplat till skadliga kulturella sedvänjor och marginalisering?

– I konfliktzoner ligger fokus på omedelbart skydd och respons: säkra platser, fysisk säkerhet i läger, snabb tillgång till sjukvård och psykosocialt stöd samt dokumentation av övergrepp och ansvarsutkrävande enligt internationell rätt. Samtidigt måste konfliktutlösta skadliga sedvänjor, som barnnäktenskap, motverkas genom akuta stödinsatser, exempelvis ekonomiskt stöd till familjer. I mer stabila sammanhang, där våldet är kopplat till skadliga kulturella normer och marginalisering, krävs långsiktigt arbete som förändrar sociala normer och strukturell ojämlikhet, såsom patriarkala system. Kyrkan, mitt i byn, kan ofta utmana dessa djupt rotade kulturella sedvänjor utan att uppfattas som hotfull. Även om målet är detsamma – säkerhet och jämställdhet – skiljer sig metoderna mellan livräddande skydd i konflikter och normförändrande arbete i utvecklingskontexter.

LINNÉA JIMENEZ

Gamla tröjor och nytt budskap blir hopp i världen!

PMU och PMU Second Hand fortsätter att hitta nya sätt att marknadsföra sig gemensamt för att tydliggöra sambandet mellan återbruk av secondhandvaror och hjälpinsatser runt om i världen. Ett av de senaste initiativen är konceptet Creative Studio, där besökare på Pingsts konferenser kan köpa secondhandtröjor och ge dem nytt liv genom ett modernt tröjtryck med koppling till den kristna tron och PMU:s arbete.

Under konferensen Pingst kreativ fanns Creative Studio på plats med flera olika tryckalternativ. Bland motiven fanns illustrationer och citat från Psalm 46:11; Bli stilla och Johannesevangeliet 15:5: ”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig bär rik frukt.”

FOTO: JONATAN LILJA/PMU

Alla intäkter från försäljningen av tröjor och tryck går oavkortat till PMU:s internationella arbete. Under Pingst kreativ bidrog kunderna till stödinsatser för familjer som drabbats av kriget i Ukraina.

– Många ville vara med och bidra, och det fanns en mycket positiv känsla under

hela konferensen. För oss är det viktigt att finnas på plats när olika delar av Pingst samlas, för att bygga broar mellan vår verksamhet, våra butiker och pingstförsamlingarna. Vi hoppas att pingstvännen ska känna ett naturligt engagemang för PMU och att verksamheten blir en del av deras egen identitet, säger Emilia Ståhl, marknads- och kommunikationsansvarig på PMU Second Hand.

Emilia Ståhl.

Även under sommarkonferensen Nyhem kommer det att finnas möjlighet att trycka egna tröjor i Creative Studio, i anslutning till PMU-tältet. Välkommen dit!

Bästa odlingsåret – mot alla odds!

FOTO: ACROSS

I sydöstra Sydsudan, där torka och utarmade jordar länge lett till misslyckade skördar, har PMU:s partner Across visat att förändring är möjlig. I Kauto har kvinnliga jordbrukare utbildats i Zai Pits-metoden, där små gropar samlar vatten och näring. Det har kraftigt förbättrat möjligheterna att odla, trots ett torrare klimat.

Med stöd av agronomer har kvinnorna lärt sig markförbättring, skadedjurskontroll, bevattning och efter skördshantering.

Resultatet blev att 2025 blev ett av deras bästa odlingsår någonsin. Skördarna räcker nu både till familjernas matförsörjning och till försäljning, vilket ger nya inkomster och ökad trygghet.

Framgångarna har inspirerat hela området. Allt fler, även män, engagerar sig i jordbruket och kvinnorna får inspirera andra i den nya jordbruksmetoden. Nu växer framtidstro i ett annars hårt drabbat område.

FOTO: JONAS FÄLLSTEN/PMU

Att bygga en äggkläckare av ett gammalt kylskåp är ett smart sätt att få en rymlig inkubator. Isoleringen hjälper till att hålla temperaturen jämn.

Innovation stärker byn

I en by i Zimbabwe har 37-åriga Colistas förvandlat ett gammalt kylskåp till en solcellsdriven äggkläckare med plats för 250 ägg. Genom ett försörjningsprojekt som drivs av PMU:s partner Assemblies of God Zimbabwe, fick Colistas, tillsammans med andra bybor, en get, höns och utbildning i hållbart jordbruk för att stärka sin försörjning. Utbildningen väckte nya idéer. Colistas investerade först i en liten äggkläckare, men när efterfrågan ökade byggde han själv en större kläckare av ett uttjänt kylskåp – helt utan extern finansiering. I dag hyr andra bybor plats i kläckaren, vilket skapar fler inkomster och stärker den lokala ekonomin.

Colistas historia visar hur utbildning, lokalt ägandeskap och handlingskraft kan bana väg för hållbar förändring.

Läs mer!

Jeanette Kruse blir ny direktor för PMU

Jeanette Kruse,
PMU:s nya direktor

Ålder: 55

Kommer från: Kristinehamn, bor på Värmdö utanför Stockholm

Församling: Skärgårdskyrkan Värmdö

Familj: Gift med Glenn sedan drygt 25 år. Tillsammans har de tre barn i åldrarna 16–25 år

Tycker om: Naturen och gemenskap med släkt och vänner

Läser gärna: Allt från deckare och historiska romaner till andliga böcker.

Just nu Väninnorna på Nordiska

Kompaniet

Lyssnar gärna på: Modern lovsång

FOTO: ERIK CRONBERG

En glad varmlämnning från Kristinehamn – numera Värmdöbo med skog och hav runt knuten – blir ny direktor för PMU. Till hösten efterträder Jeanette Kruse Niclas Lindgren och återvänder då till en organisation hon känner väl.

Med lång erfarenhet av internationellt bistånd, ekonomi och ledarskap, både från civilsamhället och staten, kliver Jeanette in i rollen med ett starkt engagemang för människor i utsatthet och en tydlig tro på samarbete.

– PMU:s ledord *tillsammans* ser jag som en nyckel i arbetet. PMU kan knyta ännu starkare band till församlingsrörelsen i Sverige och globalt. På så sätt kan vi mobilisera mer engagemang och resurser för att, tillsammans med lokala partners, göra verklig skillnad. Jag tror verkligen på kyrkans stora potential som förändringsaktör, säger hon.

För Jeanette är ledordet tillsammans också talande för hur hon ser på ledarskap – och för hur hon och hennes man lever sina liv.

– Vi tycker om att umgås med vänner och familj. Vi är engagerade i Skärgårdskyrkan på Värmdö, en mindre pingstförsamling där man är mån om att skapa en familjär stämning, berättar Jeanette.

– Att jag vågade tacka ja till den här tjänsten beror på att jag vet hur mycket

kompetens och erfarenhet det finns inom PMU. Som direktor tänker jag att jag inte står ensam – utan att vi är ett stort team som jobbar tillsammans, säger hon.

DE SENASTE TRE ÅREN har Jeanette arbetat med budget- och styrningsfrågor på Utrikesdepartementet, där hon haft ansvar för budgetprocessen för Sveriges internationella bistånd. Dessförinnan svarade hon, som financial controller, för UD:s anslag till multilaterala organisationer och utvecklingsbanker.

Jeanette har tidigare arbetat på PMU i sammanlagt nio år. Under sex av dessa ledde hon organisationens ekonomiteam och ingick i PMU:s ledningsgrupp. Hon har också varit fältbaserad controller för PMU i Tanzania under tre år, rest mycket för PMU, samt arbetat på Rädda Barnen. Innan hon gick in i bistandssektorn hade hon många år i näringslivet och bankvärlden.

– PMU har en stark professionalitet, en tydlig kristen värdegrund och en djup förankring i pingströrelsen, med långa relationer och stort förtroende ute i världen. Det är en kombination som är mycket värdefull inom biståndet, säger Jeanette.

Efter flera år inom det statliga biståndet ser hon nu fram emot att arbeta ännu närmare församlingarna, gräsrotterna

och de människor som berörs av insatserna. Hennes internationella engagemang började redan som volontär i Tanzania. Där träffade hon också sin man Glenn, som vuxit upp som missionärsbarn och sedan själv arbetat där under många år. Flera år senare återvände de tillsammans när Jeanette började arbeta för PMU i Tanzania.

JEANETTE TRIVS MED FART och fläkt och intensiva jobbperioder, men är samtidigt nogga med att hitta lugna stunder i vardagen – som att sätta sig på en parkbänk i solen under fikapausen eller ta en lunchpromenad längs vattnet.

– Naturen betyder mycket för mig. Den gör mig lugn och hjälper mig att landa. Därför försöker jag vara uppmärksam på de där guldgruvna i vardagen – att ta en promenad i tystnad i skogen eller sitta på en sten och blicka ut över havet.

I sådana stunder har bibelordet från Matteusevangeliet 25:40 blivit en återkommande påminnelse om hennes engagemang för människor i utsatthet.

– I bibelordet säger Jesus: ”Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta, det har ni gjort för mig”. Jag tänker på barn och vuxna vars röster inte blir hörda och vars grundläggande rättigheter ofta kränks.

LINNÉA JIMENEZ

Med blicken framåt och hjärtat fullt

” augusti avslutar jag uppdraget som direktor för PMU. Efter mer än 17 år i denna tjänst är det dags för ett nytt missionsuppdrag – den här gången med utgångspunkt i Jerusalem. Det är med stor ödmjukhet och djup tacksamhet jag ser tillbaka på åren som gått.

Jag är innerligt tacksam för alla fantastiska människor jag haft förmånen att arbeta med – inom PMU, i svenska församlingar och hos våra samarbetspartner runt om i världen. Människor som överlätit sig åt något långt större än sig själva, med mod, envishet och visioner bortom det möjliga. Jag tänker bland annat på ledare jag mött i länder där kyrkan är under stort tryck, men som ändå starkt tror på sitt uppdrag och sina möjligheter att förvandla samhället.

Eller ledare som med stora risker för sin egen säkerhet och sitt eget liv utmanar makthavare, för rättvisa och alla människors lika värde. Så många möten har berört mig djupt, samtal som format mig, och ledare och medarbetare som genom sin klokhet och sitt engagemang lämnat bestående avtryck – levande vittnesbörd om att tro utan handling inte är tillräcklig.

Jag känner också stor stolthet över vad vi tillsammans fått vara med och åstadkomma. I våra nätverk omsätts visioner dagligen i konkreta handlingar som förändrar människors liv. Barn får gå i skolan. Etniska minoriteter får en ny plats i samhället och bemöts med värdighet och tillhörighet. Människor i fattigdom får förutsättningar att försörja sig. Konfliktdrabbade områden ser fred och försoning få fäste. Samhällen rustas för att möta klimatförändringar. Kvinnor som utsatts för våld får steg för steg redskap till helande – till ande, kropp och själ – och en ny början. Och detta är bara en del av berättelsen i vårt gemensamma arbete. I allt detta har vi gång på gång påmint om att ljuset lyser i mörkret, och att mörkret inte har övervunnit det.

EN UTVECKLING I VÅRT arbete som gör mig särskilt hoppfull är hur vi fortsätter att förnya hur vi arbetar för förändring. I en tid där resurser ofta är knappa är det inspirerande att möta kreativiteten och innovationskraften i våra nätverk. Nya sätt att mobilisera människor och resurser växer fram – rotade i övertygelsen om trons drivkraft och kyrkans roll som förändringsaktör. Bland annat har vi från PMU varit med och utvecklat en resurs för pastorer i vår globala pingströrelse, för att ge kyrkan redskap att med egna medel förvandla sitt samhälle. Som en ledare i ett av världens fattigaste länder uttryckte det: ”Det finns ingen i våra kyrkor som inte har råd att

ge 1 USD per år. Tänk vad vi med våra miljontals medlemmar skulle kunna göra!”

Våra globala nätverk är i dag omfattande, och i många samarbetsländer utgör de lokala kyrkorna några av samhällets starkaste och mest trovärdiga krafter. Med denna tillväxt följer stort ansvar. Kyrkan förväntas ofta bidra med lösningar på komplexa samhällsutmaningar, lokalt och nationellt. Det öppnar för nya möjligheter – och ökar behovet av samverkan, lärande och dialog. Jag är djupt tacksam över att vara del av det starka nätverk som vuxit fram inom den globala pingströrelsen, där kyrkor och rörelser får stöd att växa i sitt arbete för rättvisa, fred och samhällsansvar – som salt och ljus i sina sammanhang.

NÄR JAG NU TAR STEG VIDARE vill jag rikta ett tydligt tack till er – givare, församlingar, samarbetspartner, medarbetare och vänner av PMU. Ni bär detta arbete genom ert engagemang, era förböner och er generositet. Det är ni som gör det möjligt.

Jag lämnar mitt uppdrag med stor tillförsikt. PMU står stadigt, uppdraget är tydligt, och framtiden rymmer nya möjligheter. Mitt hjärta kommer alltid att slå för det arbete vi delar, och jag kommer med glädje följa hur berättelsen fortsätter att skrivas.

Tack för förtroendet. Tack för den gemensamma vandringen. Och tack för att ni fortsätter att bära hopp – där det behövs som mest.

”I en tid där resurser ofta är knappa är det inspirerande att möta kreativiteten och innovationskraften i våra nätverk.”

Niclas Lindgren, Direktor, PMU.

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG

Swisha
din gåva till
9000506
märk med
"HOPP"

DU KAN VARA MED OCH SKAPA TRYGGHET – VARJE MÅNAD

Runt om i världen kämpar kvinnor varje dag för trygghet, mat på bordet och en framtid för sina barn. Med ett månadsgivande till PMU är du med och skapar långsiktig förändring – på riktigt.

Bli månadsgivare idag!

www.pmu.se/manadsgivare

SVARSKORT

Riv av och skicka in - porto är betalt!

Ja, jag vill vara med och stötta PMU:s arbete varje månad med ett belopp på kr.

En autogivarblankett kommer att skickas hem till dig.

PS. Du kan också gå in på www.pmu.se/manadsgivare och bli månadsgivare via bank-id.

Namn:

Adress:

Postnr: Postadress:

Telefon:

E-postadress:

Frågor?

Ring oss på
08-608 96 00
eller mejla
info@pmu.se

Frankeras ej.
Mottagaren
betalar porto.

c/o Pingst - fria församlingar

SVARSPOST
20982438
167 20 Bromma